

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: V. M. N., nar. X
pobytem X
zastoupen advokátem Mgr. Emilem Doleželem
sídlem Sokolovská 32/22, Praha 8

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1643/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č. j. MV-58395-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č. j. MV-58395-4/SO-2019, kterým bylo změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 3. 2019, č. j. OAM-2803-40/ZR-2017 ve věci zrušení platnosti žalobcova povolení k trvalému pobytu tak, že platnost povolení k trvalému Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

pobytu se ruší podle § 77 odst. 2 písm. e) a písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) a že lhůta k vycestování z území se stanoví 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

2. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že dne 26. 10. 2017 bylo se žalobcem zahájeno řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, neboť byl zařazen orgány Spolkové republiky Německo do Schengenského informačního systému s expirací 4. 2. 2021. Rozhodnutím Okresního úřadu Berchtesgadener Land ze dne 21. 1. 2015, sp. zn. 222.6-166 byl žalobce vyhoštěn z území Spolkové republiky Německo na dobu 7 let od vycestování. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobci byl ve Spolkové republice Německo uložen peněžitý trest trestním příkazem Okresního soudu Vohenstrauß ze dne 29. 7. 2009 za nelegální převádění cizinců ve 2 případech. Rozsudkem Okresního soudu Pirna ze dne 21. 7. 2010 mu byl uložen trest odnětí svobody v délce 1 roku za nelegální převádění cizinců za účelem obohacení. Dne 11. 2. 2010 na základě zahájeného trestního řízení vydalo město Drážďany nařízení o vyhoštění, které nabylo právní moci dne 18. 3. 2010. Přes toto nařízení poskytl žalobce dne 1. 5. 2014 dvěma osobám pomoc při jejich nepovoleném vstupu na území Spolkové republiky Německo. Rozsudkem Okresního soudu Laufen ze dne 30. 7. 2014, sp.zn. 7 Ds 280 Js 14188/14, který nabyl právní moci dne 27. 8. 2014, byl odsouzen za nelegální převádění cizinců v jednočinném souběhu s nepovoleným vstupem a pobytem po deportaci k trestu odnětí svobody v délce 1 roku a 3 měsíců. Ve spise je založen také záznam, ze kterého vyplývá, že žalobce byl dne 14. 6. 2017 zadržen v Žilině ve Slovenské republice pro podezření z trestného činu umožnění nelegálního vstupu.
3. Ve spise je založen i opis rejstříku trestů žalobce, který byl v době od roku 2009 do roku 2013 odsuzován za spáchání trestných činů maření výkonu úředního rozhodnutí (§ 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb.) a krádeže (§ 205 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb.
4. V průběhu řízení byl vyslechnut žalobce a jako svědkyně jeho manželka.
5. Po provedeném dokazování vydal prvostupňový správní orgán dne 12. 3. 2019 rozhodnutí, č. j.: OAM-2803/40/ZR-2017, kterým rozhodl, že platnost povolení k trvalému pobytu uděleného žalobci se podle § 77 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců ruší, neboť cizinec je zařazen do informačního systému smluvních států, a že podle § 77 odst. 3 téhož zákona se žalobci stanoví lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
6. V odůvodnění tohoto rozhodnutí prvostupňový správní orgán uvedl, že po zhodnocení všech shromážděných podkladů dospěl k závěru, že byla splněna podmínka pro zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť osobní data žalobce byla vložena do SIS II, neboť se dopustil závažného trestného činu převaděčství jako spolupachatel. Toto jednání správní orgán vyhodnotil jako závažné narušení veřejného pořádku nejen Německa, ale i ostatních smluvních států. Nelze vyloučit, že by žalobce mohl při svém pobytu opakovaně ohrozit bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek a pokračovat v trestné činnosti. Zde správní orgán poukázal na informaci SIRENE Slovenské republiky, že žalobce byl zadržen dne 14. 6. 2017 v Žilině pro podezření z trestného činu umožnění nelegálního vstupu. Správní orgán se zabýval výkladem pojmu závažné narušení veřejného pořádku se závěrem, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

tento pojem byl v daném případě naplněn. Jestliže Německo dospělo k závěru, že žalobce natolik porušil právní řád, potažmo veřejný pořádek, že je důvodná obava z narušení bezpečnosti státu, nelze postupovat pro území České republiky odlišně, když cizinec má povinnost dodržovat právní předpisy ke všem členským zemím Schengenské dohody. Rozhodnutím o zrušení trvalého pobytu nedochází ke dvojímu potrestání, zrušení povolení k trvalému pobytu je předvídaný důsledek protiprávního jednání. V další části odůvodnění se pak prvostupňový správní orgán zabýval otázkou přiměřenosti dopadu zrušení povolení k trvalému pobytu do osobního a rodinného života žalobce. Po rozsáhlém porovnávání potřebných hledisek dospěl k závěru, že neshledal nepřiměřenost zásahu.

7. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl námitky obdobné žalobním. Skutečnosti, které by měly být vzaty odvolacím orgánem v potaz, rozšířil o informaci, že je léčen ozařováním pro nádor hrtanu. K odvolání přiložil lékařské zprávy o ukončené radioterapii.
8. Na základě odvolání vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým důvody zrušení povolení o § 77 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců, neboť jiný členský stát Evropské unie rozhodl o vyhoštění žalobce ze svého území z důvodu jeho odsouzení k tretu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Žalovaný zopakoval důvody, pro které je třeba skutečnosti zjištěné k osobě žalobce považovat za naplnění podmínky pro zrušení povolení k trvalému pobytu, tedy za existenci nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku. Zdůraznil, že se nejedná o dvojí trestání. Zrušení povolení k trvalému pobytu slouží jako opatření k ochraně společnosti, rozhodnutí není vydáváno v trestním řízení. Žalovaný se také obsáhle zabýval přiměřeností dopadu rozhodnutí do osobního a rodinného života žalobce. Srovnal skutečnosti zjištěné ohledně rodinných vazeb se závažností protiprávního jednání žalobce, přihlédl k lékařským zprávám o jeho zdravotním stavu a dospěl k závěru, že rozsah a charakter protiprávního jednání žalobce prokazují, že je osobou dlouhodobě nerespektující právní řády států Evropské unie a že v daném případě převažuje z tohoto důvodu zájem společnosti na její ochraně před žalobcovým právem na rodinný a osobní život.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, ve které namítl, že jsou mu vytýkány prohřešky, za které byl již odsouzen. Z důvodu zákazu dvojího trestání za týž skutek je nepřipustné, aby byl žalobce jednak odsouzen k trestům dle trestních předpisů a aby byl potrestán odnětím pobytového oprávnění. Dle žalobce mu nelze vytýkat spáchání trestných činů, u kterých došlo k zahlazení či amnestování trestů.
11. V druhé žalobní námitce žalobce nesouhlasil s posouzením dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Poukázal na to, že by došlo k ohrožení práva nezletilé dcery a manželky na život, zdraví a bezpečí. Dcera má právo na styk se svým otcem. Nebude schopen si zajistit ve Vietnamu dostatek finančních prostředků, aby se s dcerou mohl stýkat. Zrušení pobytu znamená i zásadní zásah do možnosti léčby, což žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž nezohlednil.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na výsledky dokazování předcházejícího vydání rozhodnutí ve věci a na odůvodnění obou rozhodnutí. K námitce, že nemělo být přihlédnuto k zahlazeným či amnestovaným odsouzením, uvedl, že uvedený institut neslouží k zahlazení všech důsledků, které by zhoršily postavení žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

13. Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce z důvodů uvedených v žalobě navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.
14. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
15. Pokud se jedná o námitku žalobce, že za protiprávní jednání již byl potrestán v trestním řízení, že vykonal uložené tresty a že k této skutečnosti mělo být přihlédnuto z hlediska respektování zákazu dvojího trestání, tuto soud neshledal jako důvodnou.
16. Podle § 77 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže cizinec je zařazen do informačního systému smluvních států a příslušný orgán, který cizince do tohoto systému zařadil, poskytne dodatečné informace, po jejichž vyhodnocení lze mít za to, že trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území jiného smluvního státu ohrozit jeho bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Důvodem pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu je pak i to, že jiný členský stát Evropské unie rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok (§ 77 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců).
17. Z citovaných ustanovení nelze dovodit, že by zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu mohlo být označeno jako trest uložený ať v trestním tak ve správním řízení. Jedná se o opatření, které příslušný správní orgán přijímá k ochraně zájmů chráněných zákonem. V daném případě je to zájem, aby bylo eliminováno nebezpečí, že bude docházet jednáním cizince s povoleným trvalým pobytem k narušení veřejného pořádku závažným způsobem. Takové opatření nelze ztotožňovat s uloženým trestem.
18. Pokud se jedná o to, že správní orgán ve svých úvahách bral v potaz i rozsudky o trestných činech vynesené soudy v České republice bez ohledu na to, zda u některých z nich došlo k zahlázení trestu či k amnestii, k tomu je třeba uvést následující.
19. Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.
20. Pokud by tedy zákon o pobytu cizinců spojoval výslovně se zrušením platnosti povolení k trvalému pobytu podmínku, že cizinec pozbyl trestní zachovalost, bylo by potřebné, aby správní orgán vycházel z výpisu z Rejstříku trestů, ve kterém budou uvedena pouze ta odsouzení, která nebyla zahlázena. Taková situace však v daném případě nenastala, a proto nelze považovat napadené rozhodnutí za nezákonné, byť žalovaný vycházel z údajů o všech odsouzeních žalobce, jak byly uvedeny v opisu z Rejstříku trestů. Žalovaný nepostupoval v rozporu se zákonem, jestliže při úvaze o existenci narušení veřejného pořádku závažným způsobem vzal v potaz i charakter trestné činnosti, které se žalobce dopouštěl na území České republiky.
21. Správní orgány obou stupňů věnovaly rozsáhlé úvahy řešení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. K této otázce uvedly následující:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

22. Žalobce žije s manželkou a dětmi ve společné domácnosti. Z výpovědi manželky lze dle prvostupňového správního orgánu dovodit, že péče o nezletilou dceru může být zajištěna matkou. Manželé se ve svých výpovědích lišili v tom, kdo dceru vodí do školy a kdo se o ni převážně stará. Zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu navíc neznamená nemožnost dalších osobních kontaktů žalobce s nezletilou dcerou, ani porušení příslušných článků Úmluvy o právech dítěte. S péčí o nezletilou pomáhá matce i zletilý syn. Manželé ve svých výpovědích také uváděli různé údaje ohledně rozsahu vykonávané práce a dosahovaných výdělků. Žalobce nepracuje od roku 2016, výdělek má pouze příležitostně, vypomáhá v domácnosti, finančně jej podporuje manželka. Správní orgán ověřil, že žalobce má platná živnostenská oprávnění a že nepravdivě vypověděl, že si živnostenský list neprodloužil. Ve Vietnamu žije otec žalobce, o jehož existenci žalobce rovněž vypovídal nepravdivě. Žalobce na území nevlastní žádné nemovitosti. Nepředložil žádné potvrzení o zdravotním stavu potvrzující jeho onemocnění.
23. Při úvaze o přiměřenosti dopadu rozhodnutí na druhé straně prvostupňový správní orgán vycházel z charakteru trestné činnosti, které se žalobce dopouštěl. Žalobce opakovaně spáchal trestný čin převaděčství, za odměnu a ve druhém případě ve spolupachatelství. Rovněž svým jednáním na území České republiky dával najevo neúctu k zachovávaní právních předpisů a nerespektoval zásady pro zachování veřejného pořádku. Přihlédl k tomu, že žalobce přes délku povoleného pobytu nemá vyjma rodiny žádné pevnější vazby na území České republiky. Z toho, že při jeho výpovědi musel být přítomen tlumočník, lze dovozovat, že nemá vazby s českým okolím.
24. Žalovaný pak k této oblasti odkázal na řadu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a zopakoval, že bylo prokázáno, že žalobce není na území ekonomicky integrován. K tomu poukázal zejména na to, že žalobce páchal trestnou činnost ze zjištěných důvodů, od roku 2016 nepracuje a náklady za bydlení manželů pokrývá jeho manželka. Tvzení o tom, že manželka a nezletilá dcera by byly ohroženy na životě, zdraví a bezpečí nijak nekonkretizoval a toto tvrzení nemá oporu ve spisovém materiálu. Manželka má vlastní příjem, zletilý syn přispívá na chod domácnosti. Žalobce může pracovat v zemi původu. K předloženým lékařským zprávám o onemocnění žalobce žalovaný uvedl, že tyto neprokazují nemožnost vycestování žalobce z území. Je léčen léky a lékovými doplňky, léčba probíhá ambulantně. Neprokázal, že by v zemi původu pro něj nebyla dostupná odpovídající léčba. Z rozdílů ve výpovědích manželů žalovaný dovodil, že svědčí o oslabení intenzity manželství. Dle žalovaného nelze považovat délku pobytu či rodinné vazby za dostatečné důvody pro odhlédnutí od naplnění důvodu pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu. Tímto důvodem je to, že se žalobce dopustil úmyslné trestné činnosti páchané na území Spolkové republiky Německo a České republiky a nerespektoval zákaz pobytu ve Spolkové republice Německo. Dal tedy zřetelně najevo, že je osobou dlouhodobě nerespektující právní řády států Schengenské dohody. Jako převažující tedy v dané věci žalovaný shledal zájem společnosti na její ochraně před zájmem žalobcem na ochranu jeho práva na rodinný a soukromý život.
25. Městský soud v Praze se s hodnocením věci správními orgány obou stupňů ztotožnil. Hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí má oporu v obsahu správního spisu, není v rozporu se zásadami logiky a odpovídá požadavkům vyplývajícím z právních předpisů. Neshledal také jako důvodnou námitku, že se žalovaný nezabýval zdravotním stavem žalobce. Žalobce žalovanému předložil lékařské zprávy, ze kterých vyplývá, že ozařování bylo již ukončeno a byl v té době léčen ambulantně. Žalovaný se těmito lékařskými

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zprávami zabýval a přezkoumatelně vyložil, proč nepředstavují důvod, pro který by rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu nemělo být vydáno.

26. Na základě shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 1. prosince 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.